

Is Veal Kosher?: The Rhetoric of Ethics and Halakha

Rabbi Dov Linzer

1. Talmud Shabbat 128b

Rab Judah said in Rab's name: If an animal falls into a ditch, one brings pillows and bedding and places [them] under it, and if it ascends it ascends. An objection is raised: If an animal falls into a ditch, provisions are made for it where it lies so that it should not perish. Thus, only provisions, but not pillows and bedding? — There is no difficulty: here it means where provisions are possible; there, where provisions are impossible. If provisions are possible, well and good; but if not, one brings pillows and bedding and places them under it. But he robs a utensil of its readiness [for use]? — [The avoidance of] suffering of animals is a Biblical [law], so the Biblical law comes and supersedes the [interdict] of the Rabbis.

2. Tosafot, ad. loc., s.v. Okrin

It is permitted to mutilate [an animal] at royal funeral - Why does the Gemara not question this statement, since such mutilation causes suffering to animals? It makes sense that there is not a different problem of wanton destruction (*ba'al tashchit*), because it is done for a purpose - the honor of the king - and hence not wasteful, but how could they allow the pain to animals? And we can answer: honor of the king is a special case, for it is the honor of the entire Israel people, and honor of the masses overrides pain to animals.

3. Piskei Tosafot, ad. loc.

Pain to animals is only prohibited if one pains them without benefit.

4. Trumot Hadeshen, 2:105 (Rabbi Israel Isserlein, 1390-1460, Germany-Austria)

If it is permitted to remove the feathers of geese while they are alive - is this similar to sheering sheep or is it a case of pain to animals? Similarly, is it permissible to cut the tongue of a bird so that it should speak (?), and the ears and tail of a dog to make it look attractive?

It appears that there is no prohibition regarding pain to animals if the person is doing it for his needs and his various uses. For all creatures were created only to serve man (Kiddushin 82a). And a proof to this is that in Baba Metzia (36a) it considers unloading an animal a negation of pain to animals. And if this is so (that burdening animals is consider inflicting pain), how is it permissible to put a heavy load on one's beast and to have it carry the load from place to place - is there no pain to animals? And we also say in Hagiga (14b) that they asked Ben Zoma: "Is it

שבת קכח.

אמר רב יהודה אמר רב: בהמה שנפלה לאמת המים - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, ואם עלתה - עלתה. מיתבי: בהמה שנפלה לאמת המים - עושה לה פרנסה במקומה בשביל שלא תמות. פרנסה - אין, כרים וכסתות - לא - לא קשיא הא - דאפשר בפרנסה, הא - דאי אפשר בפרנסה. אפשר בפרנסה - אין, ואי לא - מביא כרים וכסתות ומניח תחתיה, והא קא מבטל כלי מהיכנו - סבר, מבטל כלי מהיכנו - דרבנן, צער בעלי חיים - דאורייתא, ואתי דאורייתא ודחי דרבנן.

תוספות שם ד"ה עוקרין

עוקרין על המלכים - וא"ת ואמאי לא פריך והאיכא צער בעלי חיים כדפריך לקמן (דף יג.) גבי נושא ונותן בשוק של עבודת כוכבים דבשלמא משום בל תשחית ליכא דכיון דלכבודו של מלך עושין כן אין כאן השחתה אלא הוי כמו תכריכין של מאה מנה אלא צער בעלי חיים איך הותר וי"ל דשאני כבוד המלך שהוא כבוד לכל ישראל ואתי כבוד רבים ודחי צער בעלי חיים.

פיסקי תוספות שם

צער בעלי חיים אין איסור אלא כשמצער בלי רווח

תרומות הדשן ב"ק"ה

אם למרוט נוצות לאוונות חיים, אי דומה לגיזת כבשים או אי הו צער בעלי חיים? גם לחתוך לשון העוף כדי שידבר, ואזנים וזנב מכלב כדי ליפותו,

נראין הדברים דאין אסור משום צער בעלי חיים אם הוא עושה לצורכיו ולתשמישו. דלא נבראו כל הבריות רק לשמש את האדם, כדאיתא פרק בתרא דקידושין דף פ"ב ע"א. ותדע דבפ' ב' דב"מ דף לו עמוד א' חשיב פריקה צער בעלי חיים, וא"כ היאך מותר משא כבד על בהמתו להוליכו ממקום למקום הא איכא צער בעלי חיים? ... ואמרינן נמי פ' אין דורשין /חגיגה יד: / אמרו ליה לבן זומא מהו לסרוסי כלבא? משמע הלשון דלכתחילה קבעו, והשתא תוכל לומר דמשום צער בעלי חיים מותר.

allowed to castrate a dog?" - this implies that they wanted to know if it was allowed *ab initio*. And according to us, we can understand why it would be permissible from the perspective of pain to animals. And don't contradict me based on the gemara in Hullin (7b), where we find that they were hesitant to mutilate a dangerous donkey because of pain to animals; for there it was not really for their needs or to beautify it, but only that it should not damage, and the likelihood of it damaging was not so great... From all these proofs it would seem somewhat that there is no prohibition in these type of cases, but the world is scrupulous and they refrain [from doing this]. And it is possible that the reason is that the people do not want to act in a cruel way against the creatures, for they are afraid lest they be punished as a result. As we find in Bava Metzia (85a) regarding R. Yehuda HaNassi with the calf to whom he said "Go, for it was for that that you were created." And although it was totally permissible to slaughter the calf to eat it, nonetheless he was punished and he received suffering as a result. After I wrote this, I was told that it is written in the rulings of R"Y that there is no prohibition of pain to animals unless there is not benefit - and this is as I have written above.

5. Shulchan Arukh, Even HaEzer, 5:14, Rema

Anything that is needed for healing or for any other purpose, is not included in the prohibition of causing pain to animals. And therefore it is permissible to pluck feathers from live geese, and there is no need to be concerned about pain to animals. But nonetheless, the world refrains because of cruelty.

6. Responsa of Noda BiYehuda Tinyana, Yoreh Deah, 10 (Rabbi Ezekiel ben Judah Landau 1713-1793, Chief Rabbi of Prague and all of Bohemia)

And the essence of your question is that there is a certain man that God has blessed with vast property and he has villages and forests, and in his forests roam all types of wild animals. Is it permissible for him to go on his own and to hunt with a rifle or is it forbidden for a Jew to do this, either from the perspective of pain to animals or from the perspective of *ba'al tashchit*...

[Although you mentioned that Tosafot states that it is allowed when it is serving a need,] in fact, Tosafot in Avoda Zara (11a) implies the opposite [here he quotes the passage]. Thus it appears from their words that pain to animals is stricter than *ba'al tashchit* and it is not permissible even for a need, and only allowed for honoring the masses. And, behold, Tosafot calls it 'overriding' - that honoring the masses 'overrides' pain to animals, and if so, how can we say that it should be allowed for an unnecessary purpose? But the Piskei Tosafot writes that pain to animals is only forbidden if one is not benefiting.

However, it does not pay to go on at length about this, because R. Isserlein already wrote at length that anything that serves a human

ואל תשיבני מהא דאמרינן פ"ק דחולין / דף ז: / מהא דר' פנחס בן יאיר עקרינא להו איכא צער בעלי חיים. דהתם לא קעבד לתשמישו וליפוטו אלא כדי שלא יזיקו, וההיא היזיקא לא שכיחא כ"כ, ... ומתוך הלין ראיות הוה נראה קצת דליכא איסור בכה"ג, אלא שהעולם נזהרים ונמנעים, ואפשר הטעם לפי שאינו רוצה העולם [לנהוג] מדות אכזריות נגד הבריות, שיראים דילמא יקבלו עונש על ככה. כדאשכחן פ' הפועלים / ב"מ פה ע"א / גבי רבינו הקדוש בההוא עגלא דתלא לרישה בכנפיה, דרבי אמר זיל לכך נוצרת. ואע"ג דהיתר גמור הוא לשחוט העגל לאכילתו, אפ"ה נענש וקבל יסורין על ככה. אח"כ הגידו לי שנמצא כן בפסקי ר"י בפ"ק, ועוד דליכא איסור צער בעלי חיים אא"כ דאין לו ריוח והיינו דלעיל.

שולחן ערוך, אבן העזר, ה"ד

כל דבר הצריך לרפואה או לשאר דברים, לית ביה משום איסור צער בעלי חיים (איסור והיתר הארוך סימן נ"ט). ולכן מותר למרוט נוצות מאווחות חיות, וליכא למיחש משום צער בעלי חיים (מהרא"י סי' ק"ס / ק"ה). ומ"מ העולם נמנעים דהוי אכזריות.

נודע ביהודה תנינא, יורה דעה, י'

ושורש שאלתו איש אחד אשר זכהו השם בנחלה רחבה ויש לו כפרים ויערות אשר בהיערות תרמוש כל חיתו יער אם מותר לו לילך בעצמו לירות בקנה שריפה לצוד ציד או אם אסור לישראל לעשות דבר זה אי משום צער בעלי חיים אי משום בל תשחית ... ובאמת בתוס' בע"ז דף י"א ע"א בד"ה עוקרין משמע היפך... וא"כ משמע מדבריהם דצעב"ה חמיר מבל תשחית ואינו מותר אפילו לצורך רק משום כבוד רבים. ופוק חזי שהתוס' קורין אותו דחיה שכבוד הרבים דחי צעב"ה וא"כ איך נימא שיהיה מותר לצורך דבר הרשות. אבל בפסקי תוס' שם כתבו צעב"ה אינו אסור אלא כשמצטרה בלי ריוח עכ"ל:

ואמנם אין לנו להאריך בזה כי כבר האריך מהרא"י בפסקים וכתבים סימן ק"ה שכל דבר שיש בו צורך להאדם לית ביה משום צעב"ה וגם לא שייך צעב"ה אלא לצער ולחניחו בהיים אבל

need does not fall under the prohibition of pain to animals, and that additionally pain to animals is only to cause it pain while it is still living, but to kill animals is not included in the prohibition... And therefore, in our case there is no problem of pain to animals, and regarding *ba'al tashchit* there certainly is not a problem, because behold he benefits from the leather and he is not doing it in a destructive manner...

Nevertheless, I am greatly astounded about the entire situation, for we have never found a hunter [in our literature] except for Nimrod and Esau, and this is not the way of the children of Abraham, Isaac, and Jacob... And, behold, regarding saying "You should wear it out and get a new one", R. Isserlein wrote - and it is quoted in Rema (Orah Hayim, 223) - that one should not say this over items made from leather since the verse says "His compassion is on all his creatures."... And how can a Jewish person kill with his own hands an animal for no purpose except to amuse himself?...

So far I have been addressing the issue from the perspective of proper behavior, that it is fit that a person should distance himself from this. But I will now go further and assert that there even exists a prohibition. For all who hunt need to enter into forests and expose themselves to great dangers in these places of wild animals, and the Torah says "and you must take great heed for yourselves (i.e., for your safety)." And who is more of an expert in hunting than Esau, of whom the Torah states, "And Esau was a hunter..." – and nevertheless, he himself declared, "Behold I am going to die..." the simple meaning of which is that he was constantly risking his life by hunting, and so Ramban explains this verse. Given this, how can a Jewish person enter into a place of wild animals? Nevertheless, the Torah allows someone who is poor and does this for his living, as the Torah similarly allows sea-travelers (although there is a risk) – for anything that is necessary for one's livelihood, a person has no choice, and is thus permitted. And regarding the poor person the Torah says, "And it is for this (his wages) that he pegs his life," which the Rabbis explain by stating, "Why does he go up on the high ramp or high tree and risk his life? Is it not for his wages?" But, in regards to someone who is not entering into places of wild animals and endangering himself for his livelihood but rather in order to satisfy his desires, behold such a person transgresses the verse "And you shall take great heed for yourselves." And Rambam in Laws of Murder, 12:1, states "It is similarly forbidden for a person to walk under a wall that is leaning over... and so in all similar cases, and similar dangers it is forbidden to expose yourself."

And thus I say that this matter has a prohibition [exposing oneself needlessly to danger] and a danger... and this matter has a despicable trait, which is cruelty... and one who listens to me will rest tranquilly at home and not waste his time in such pursuits...

להמית בהמות וחיות וכל מיני בעלי חיים לית ביה משום צעב"ח... וא"כ אין בנדון שאלתו משום צעב"ח, ומשום בל תשחית ודאי ליכא דהרי נהנה בעור וגם אינו עושה דרך השחתה...

ואמנם מאד אני תמה על גוף הדבר ולא מצינו איש ציד רק בנמרוד ובעשו ואין זה דרכי בני אברהם יצחק ויעקב... ופוק חזי לומר תבלה ותחדש כתב מהר"ו בפסקיו הביאו רמ"א בא"ח סוף סימן רכ"ג שאין לומר כן על הנעשה מעורות בהמה משום ורחמיו על כל מעשיו... ואיך ימית איש ישראלי בידים בעלי חיים בלי שום צורך רק לגמור חמדת זמנו להתעסק...

ועד כאן דברתי מצד יושר ההנהגה שראוי לאדם להרחיק מזה ועכשיו אני אומר אפילו איסורא איכא שהרי כל העוסקים בזה צריכין להכנס ביערות ולהכניס עצמם בסכנות גדולות במקום גדודי חיות ורחמנא אמר ונשמרתם מאד לנפשותיכם, ומי לנו גדול ואומן בקי בצידה יותר מעשו שהכתוב העיד עליו ויהי עשו איש יודע ציד וכו' ופוק חזי מה אמר הוא על עצמו הנה אנכי הולך למות וגו' ואין מקרא יוצא מידי פשוטו שהיינו שהוא מסתכן בכל יום בין גדודי חיות וכן פירשו הרמב"ן, ומעתה איך יכניס עצמו איש יהודי למקום גדודי חיות רעות ואף גם בזה מי שהוא עני ועושה זו למחייתו לזה התורה התירה כמו כל סוחר ימים מעבר לים שכל מה שהוא לצורך מחייתו ופרנסתו אין ברירה והתורה אמרה ואליו הוא נושא את נפשו ואמרו רז"ל מפני מה זה עלה בכבש ונתלה באילן ומסר עצמו למיתה לא על שכרו כו', אבל מי שאין עיקר כוונתו למחייתו ומתאות לבו הוא הולך אל מקום גדודי חיות ומכניס עצמו בסכנה הרי זה עובר על ונשמרתם מאד כו'. וז"ל הרמב"ם בפ' י"ב מהל' רוצח ושמירת נפש הלכה וי"ו וכן אסור לאדם לעבור תחת קיר נטוי כו' וכן כל כיוצא באלו ושאר הסכנות אסור לעבור במקומן ומעתה אני אומר שיש בדבר זה איסור וגם סכנה... ולכן יש בדבר זה מדה מגונה דהיינו אכזריות וגם איסורא וסכנתא וגם הזכרת עונותיו ולכן השומע לי ישכון בטח השקט ושאנן בביתו ולא יאבד זמנו בדברים כאלה...

7. Igrot Moshe, Even HaEzer 4:92

The second day of Rosh Chodesh Tamuz, 1982. To my son-in-law... Rabbi Moshe David Tendler...

Regarding calves which are fattened to make their flesh have a white appearance.

Regarding calves that it was recently innovated to fatten each calf in a designated space that is narrow that they do not have any space to move, even a few steps, and they are not fed any type of animal food that is fit for calves, and they have never even tasted their mother's milk, but rather they are fattened with liquids that are very fatty, from which the animals derive no pleasure... and they even become sick from this diet, and they require various forms of medicines. And according to expert slaughterers, no more than 15% of such animals is kosher (i.e., not a *treifa*), and even for the more lenient slaughterers it is only approximately 44%-45% that are kosher. All agree that the majority are *treifot*, which is the opposite of normal animals, which have a presumption of being kosher. Furthermore, it seems that even this number only reflects those animals that are *treifot* because of lung-related issues, which is what the slaughterers regularly check for, but it is possible that there are additional *treifot* when one considers the internal organs, and it is obvious that with these animals they must be checked for this [*treifot* in their internal organs], for it stands to reason that this is a matter about which one must be greatly concerned. Thus, it would be appropriate to forbid one to do this (fatten the calves in this manner) and a righteously-minded individual should not eat from such meat at all, even if the internal organs are checked... and without checking the internal organs one cannot declare such meat to be kosher.

Now, regarding those who produce veal, there is definitely the prohibition of *tza'ar ba'alei chaim*. For although this is permissible when done to serve human needs, that is only when there is a true need, for example, to slaughter animals for food, or use them to plow, and to carry burdens, and so on. But it is not permissible to cause them pain for no good reason, even if there exists an individual who will derive some profit from this. For example, what if a non-Jew wanted to kill or wound an animal that he was angry with? It would certainly be prohibited [for a Jew to sanction such an action] even if the non-Jew were willing to pay the Jew a fee to do this evil act. The profit for which [*tza'ar ba'alei chaim*] is permissible is when it is a benefit of eating – whether for oneself or for others or even non-Jews – but to kill or wound [an animal] because of the desire of some evil person is forbidden, even if done for the person's own profit, such as when this [evil person] is willing to pay him for his cruelty that he wishes to commit. For the fact that one person has the opportunity to derive profit from the killing or wounding of an animal, [would still render the act as] forbidden, although it is for profit and [thus] serving human needs. And profit can only sanction animal suffering when it is a type of act that is normally done [lit.,

שו"ת אגרות משה אבן העזר ד: צב

ב' דר"ח תמוז תשמ"ב. מע"כ חתני כבני אהוב וחביב ויקר כש"ת הרב הגאון משה דוד טענדלער שליט"א....

בענין עגלים שמפטמין אותם באופן שבשרם יקבל מראה לבן.

ובדבר העגלים שנתחדש זה לא כבר שמפטמין אותן כל עגל במקום מיוחד לבד צר מאד שאין להם מקום אף לילך איזה פסיעות, ואין מאכילין אותן כלום ממאכלי בהמות הראוים לעגלים ולא טעמו חלב אמם כלל, אלא מפטמין אותן במשקין שמנים מאד שאין הבהמות נהנים מזה.... וגם נעשים חולים מזה וצריכים למיני רפואות, וכפי שאומרים שוחטים מובהקים לא נכשרו מהם אלא ט"ו עגלים ממאה, ולשוחטים המקילים הוא ערך מ"ד או מ"ה עגלים כשרים למאה, והכל מודים שרובן טרפות היפוך מחזקת בהמות שהן כשרות, ומשמע שהוא רק מטרפות הריאה שרואין זה השוחטים מדין בדיקת הריאה, אבל אפשר איכא עוד טרפות בבני מעים, שפשוט צריך נמי לבדוקם שמסתבר שיש לחוש לזה מאד. שלכן מהראוי היה לאסור מלעשות זה ובעלי נפש אין להו לאכול כלל מעגלים כאלו אף אם יבדקו גם הבני מעים... ובלא בדיקת הבני מעים אין להכשירם.

והנה לאלו שעושים זה איכא ודאי איסור דצער בע"ח דאף שהותר לצורך האדם הוא כשאיכא צורך, כהא דלשוחטם לאכילה ולעבוד בהם לחרישה ולהובלת משאות וכדומה. אבל לא לצערם בעלמא שזה אסור אף אם יהיה לאחד הרוחה בזה, כגון שנכרי אחד רוצה להרוג או לחבול באיזו בהמה שכעס עליה שודאי אסור אף שמשלם לו שכר בעד מעשה הרע הזה דלהרוחה שמותר הוא לאכילה אף של אחרים ואף של נכרים, אבל להרוג ולחבול בשביל הרצון דאיזה רשע אחד אסור אף שהוא עושה להרוחה דיליה, מחמת שמשלם לו בעד האכזריות שאמר לו לעשות, דבשביל מה שאירע לאחד שיש לו הרוחה מהריגת וחבלת בע"ח אסור אף שהוא להרוחה לצורך האדם אלא דוקא בדבר שדרכן דאינשי בכך.

ומהאי טעמא אסור לאחד שמצטער מאד על

the way of people is such].

It is for this reason that it is forbidden from the perspective of *tzaar ba'alei chaim*, for a person who is in great anguish over his father's death to hit his animal, and it is even forbidden for him to burn or destroy inanimate objects to honor his father, even though this act might bring great honor to his father, and his anguish is very great, and wounding the animal or destroying or burning certain objects will allow his anger and anguish to subside. All of this is forbidden because it is not considered to be a [legitimate] human need to abate his anger by destroying things, and this is rather considered simple wanton wastefulness which is not for the benefit of people or their health, or similar purposes towards which a person may legitimately use his property.

What we see is that a person is not allowed to do anything he wants with animals to cause them pain, even if he will benefit from this, but rather only towards those things that a person derives real benefit from, such as slaughtering them for food, or working them, and the like. He can similarly feed them food that is best for improving the taste of the meat and make it more fatty, in a way that the people who eat the meat will derive greater pleasure that had the animal been fed mere fodder. But it is not allowed if the result is merely to deceive and mislead people, to feed them something that they derive no real benefit from, and it only serves to deceive them. For the fact that the meat now has a white appearance, and not one that is a little reddish will deceive them to believe that it is very healthy meat, and very tasty, and will encourage them to pay more for such meat. While it is true that from the perspective of the prohibition against overcharging, it would be permissible to improve the appearance of food, although there is no other benefit, [and to charge more for this], as long as the purchaser was aware that there was no other benefit. But if he paid thinking that the meat was therefore better for taste or health, it would be forbidden... even if he did not pay more than the standard amount, because it nevertheless brought people into his store. Thus, it would be feasible to permit this – from an overcharging perspective – if they informed people that the white meat is not tastier or better but only looks nicer, and people were choosing it because they wanted meat that looks nicer.

Nevertheless, it is forbidden to cause pain to an animal to feed it food from which it derives no benefit, and that causes it pain in the process of eating, and that also brings about diseases, and they suffer from the diseases. Because for the sake of this benefit, that they can deceive people, it is forbidden from the perspective of *tzaar ba'alei chaim*, on a Biblical level, because for the sake of such purposes it is not permitted for people to cause suffering to animals.

Your father-in-law who loves you. Moshe Feinstein.

מיתת אביו להכות את בהמתו מאיסור דצער בע"ח ואף לא לשרוף ולאבד לכבוד אביו שום דבר אף שהוא מכבד את אביו הרבה והצער אצלו גדול מאד והחבלה בבהמתו ובאבוד ושרפת כליו ישכך חמתו וצערו מזה ... משום דאין זה מצורכי האדם שהותר לצער בע"ח אף כשלא מזיקן והורגן ממש, וכן אין זה מצורכי האדם לעשות לשכך יצרו וחמתו בשרפת ואבוד חפצים וכלים, ונחשב זה השחתה בעלמא שלא לצורך הנאת האדם ורפואתו וכדומה שהאדם רשאי לעשות בחפציו.

עכ"פ חזינן שלא כל דבר רשאי האדם לעשות בבהמות שמצער אותם אף שהוא להרויח מזה, אלא דבר שהוא הנאת האדם ממש כשחיטת הבהמות לאכילה ולעבוד בהם וכדומה. וכן היה מותר לזנום בדברים שיותר טוב להמתיק את בשרו ולהשמין את בשרו באופן שהאינשי שיאכלו את בשרו יתנו יותר מכפי שהיתה אוכלת שחת. אבל לא בדבר שהוא רק לרמות ולהטעות את האינשי שיאכילום בדבר שגם לאינשי אינו כלום ורק לרמותם להאינשי שמזה שיראו מראה הבשר שהוא לבן ולא במראה אודם קצת שיטעו מזה שהוא בשר טוב יותר לבריאות ולהנאה וישלמו בשביל זה יותר. אף שליפות האוכלין אף שאין שום תועלת מזה בעצם היה מותר מדין אונאה כשיכירו האמת שאינו אלא יפוי בעלמא, וכשיטעו מזה לומר שהוא בשר משובח וטוב יותר להנאה ולבריאות וכדומה יהיה אסור מדין אונאה כמפורש בס"פ הזהב בב"מ דף ס' ע"ב אף כשלא יעלו יותר, אבל עשו זה כדי למשוך את הקונים לחנותו, שא"כ היה שייך להתיר באם יודיעו שאין בשר לבן זה יותר טוב ומשובח אלא שהוא יפה יותר שג"כ היו רוצים בבשר זה שהוא יפה יותר לקנות. מ"מ אסור לצער את הבהמה להאכילה דברים שאין לה הנאה מהן שהיא מצטערת באכילה, וגם הם נחלות מזה וסובלין יסורין מהחולי, שבשביל הנאה זו דיכול לרמות האינשי אסור לעשות כן מאיסור צער בע"ח מדאורייתא שלא הותר זה להאינשי לצער בע"ח.

חותנך אוהבך, משה פיינשטיין.

Veal to Love, Without the Guilt By Marian Burros April 18, 2007

... It wasn't until a few years ago that some farmers finally got the message and changed the way their calves were raised.

Some returned to the old-fashioned method of putting them out to pasture with their mothers. John Holloway of Misty Morning Farm in Cherry Tree, Pa. was one of them. "Unfortunately I was a sinner," he said. "I did raise factory veal — all the chemicals, antibiotics, steroids I used. We wouldn't let our friends eat what we used to raise. For our own use we were raising humane veal." Now all of his veal is pastured and organic...

Those changes on the farm have led to corollary changes in the kitchen — a culinary serendipity that is just beginning to be recognized. Veal from calves fed sufficient grass or grain as well as milk has real character and flavor. For anyone who knows only the bland old-fashioned veal, it is as if a brand-new ingredient has been discovered. Tasting this new veal is not unlike biting into your first heirloom tomato from the garden after a lifetime of eating supermarket tomatoes bred for durability.

Even Stanley Lobel of the fine-meat purveyor Lobel's of New York — where veal from crated

formula-fed calves was once valued beyond all others because of its "cut it with a fork" tenderness — says the new veal is better. "Veal becomes more flavorful if it's allowed to walk around," he said.

Unlike the formula-fed veal — prized for its whiteness, which comes from a lack of iron — almost all grass- or grain-fed veal raised outside crates not only is rosy or pink, but has a delightfully clean, subtle beef taste. The names it is sold under reflect the changes: meadow, red, rose, pastured, grass-fed, free-range and suckled. Not all of it can be cut with a fork, but an ordinary dinner knife works fine.

In a tasting of 20 samples raised by the newer, more humane methods, the tastiest veal was from animals raised on grass or grain, or both, along with milk. The samples — from producers, restaurants and grocery stores — were from calves four to six months old. Those fed formula only, even under the more tolerable living conditions, were not as flavorful.

Chefs who once refused to serve formula-fed veal because of its blandness are now delighted to have the newer version

United States Patent #6,348,222 - Milk replacer without animal fat, for feeding veal calves

This invention relates to the composition of milk replacers for feeding special fed veal calves, and to a method of raising special fed veal calves using the composition...

One problem with the use of animal fats is that it impacts on the marketability of the calves as kosher meat. Feeding special fed veal a milk replacer with an absence of animal fat provides an opportunity to market the calves as kosher meat. Because kosher calves must be raised and slaughtered in accordance with strict rules, one of which is not allowing contamination of the meat with dairy products, use of animal fat mixtures of non-designated ingredients may jeopardize the kosher designation of meat, thus precluding its marketability to the kosher consumer.

There thus exists a need for a milk replacer for feeding special fed veal calves which does not contain animal fats. Such a milk replacer should provide comparable or improved animal growth rate, and comparable or improved quality of the veal in terms of color, tenderness and nutritional content.